

Den Europæiske Unions Tidende

L 372

Dansk udgave

Retsforskrifter

 49. årgang
27. december 2006

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1855/2006/EF af 12. december 2006 om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013)	1
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/116/EF af 12. december 2006 om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (kodificeret udgave)	12
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse	19
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/122/EF af 12. december 2006 om 30. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (perfluoroktansulfonater) ⁽¹⁾	32

2

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1855/2006/EF

af 12. december 2006

om oprettelse af kulturprogrammet (2007-2013)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 151, stk. 5, første led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er af afgørende betydning at tilskynde til samarbejde og kulturudvekslinger for at sikre respekt for og fremme af mangfoldigheden af kulturer og sprog i Europa og forbedre de europæiske borgeres kendskab til andre europæiske kulturer end deres egen, samtidig med at de i højere grad gøres opmærksom på deres fælles europæiske kulturarv. Fremme af samarbejdet på kultur- og sprogområdet og af den kulturelle og sproglige mangfoldighed bidrager således til at give europæisk medborgerskab et konkret indhold ved at tilskynde Europas borgere til at tage aktiv del i integrationsprocessen.
- (2) En aktiv kulturpolitik med fokus på at bevare den europæiske kulturelle mangfoldighed og fremme fælles kulturelementer og kulturarv kan bidrage til at gøre EU mere synlig udadtil.
- (3) Hvis borgerne skal give deres fulde støtte til og deltage fuldt ud i den europæiske integration, bør der lægges større vægt på deres fælles kulturelle værdier og rødder som et bærende element i deres identitet og tilhørsforhold til et samfund baseret på frihed, retfærdighed, demokrati, respekt for

menneskers værdighed og integritet, tolerance og solidaritet under fuld respekt for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (4) Det er væsentligt, at kulturektoren bidrager til og spiller en rolle i den bredere europæiske politiske udvikling. Der er mange arbejdspladser inden for kulturektoren, og der er desuden en klar forbindelse mellem investeringer i kultur og økonomisk udvikling, hvorfor det er vigtigt at styrke kulturpolitikkerne på regionalt, nationalt og europæisk plan. Kulturindustrierne bør derfor indtage en vigtigere plads i den udvikling, der finder sted i forbindelse med Lissabon-strategien, da disse industrier i stadig højere grad bidrager til den europæiske økonomi.
- (5) Det er også nødvendigt at fremme borgernes aktive medborgerskab og styrke kampen mod enhver form for udstødelse, herunder racisme og fremmedhad. Forbedret adgang til kultur for så mange som muligt kan være et middel til bekæmpelse af social udstødelse.
- (6) I traktatens artikel 3 hedder det, at »i alle de aktiviteter, der er nævnt i denne artikel, tilstræber Fællesskabet at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder«.
- (7) Kulturprogrammerne Kalejdoskop, Ariane, Raphael og Kultur 2000, som findes i henholdsvis afgørelse 719/96/EF ⁽³⁾, 2085/97/EF ⁽⁴⁾, 2228/97/EF ⁽⁵⁾ og 508/2000/EF ⁽⁶⁾, markerede positive etaper i gennemførelsen af Fællesskabets indsats på kulturområdet. Der er således indhøstet stor erfaring på området, især gennem evalueringen af disse kulturprogrammer. Fællesskabets indsats på kulturområdet bør nu rationaliseres og styrkes på baggrund af resultaterne

⁽¹⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 65.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 25.10.2005 (EUT C 272 E af 9.11.2006, s. 233), Rådets fælles holdning af 18.7.2006 (EUT C 238 E af 3.10.2006, s. 18) og Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 11.12.2006.

⁽³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 719/96/EF af 29. marts 1996 om iværksættelse af et program til støtte for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension (Kalejdoskop) (EFT L 99 af 20.4.1996, s. 20). Ændret ved afgørelse nr. 477/1999/EF (EFT L 57 af 5.3.1999, s. 2).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2085/97/EF af 6. oktober 1997 om et program til støtte for bøger og læsning, herunder for oversættelse (Ariane) (EFT L 291 af 24.10.1997, s. 26). Ændret ved afgørelse nr. 476/1999/EF (EFT L 57 af 5.3.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2228/97/EF af 13. oktober 1997 om et EF-handlingsprogram for kulturarven, Raphael-programmet (EFT L 305 af 8.11.1997, s. 31). Ophævet ved afgørelse nr. 508/2000/EF (EFT L 63 af 10.3.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 508/2000/EF af 14. februar 2000 om indførelse af Kultur 2000-programmet (EFT L 63 af 10.3.2000, s. 1). Senest ændret ved Rådets forordning nr. 885/2004/EF (EUT L 168 af 1.5.2004, s. 1).

af disse evalueringer, resultaterne af høringerne af alle berørte parter og det arbejde, der for nylig er gjort i EU-institutionerne. Det er derfor hensigtsmæssigt at udarbejde et program med dette for øje.

- (8) EU-institutionerne har ved forskellige lejligheder udtalt sig om emner i relation til Fællesskabets indsats på kulturområdet og de udfordringer, der ligger i kultursamarbejdet, navnlig Rådets resolution af 25. juni 2002 om en ny arbejdsplan for det europæiske samarbejde på kulturområdet ⁽¹⁾ og Rådets resolution af 19. december 2002 om gennemførelsen af arbejdsplanen for europæisk samarbejde på kulturområdet ⁽²⁾, Europa-Parlamentets beslutning af 5. september 2001 om samarbejdet på kulturområdet i EU ⁽³⁾, Europa-Parlamentets beslutning af 28. februar 2002 om gennemførelsen af Kultur 2000-programmet ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober 2002 om teatrets og scenekunstens betydning og dynamik i det udvidede Europa ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2003 om kulturindustri ⁽⁶⁾ samt Regionsudvalgets udtalelse af 9. oktober 2003 om forlængelse af Kultur 2000-programmet.
- (9) Rådet har i ovennævnte resolutioner understreget nødvendigheden af at vedtage en mere sammenhængende strategi for kulturområdet på EU-plan, og at europæisk merværdi er et vigtigt og afgørende begreb i det europæiske kultursamarbejde og en generel betingelse for fællesskabsforanstaltninger på kulturområdet.
- (10) For at det fælles kulturområde for de europæiske folk kan blive til virkelighed, er det vigtigt at fremme bevægeligheden på tværs af grænserne for kulturelle aktører og for kunstværker og kunstneriske og kulturelle frembringelser samt at tilskynde til dialog og kulturelle udvekslinger.
- (11) I Rådets konklusioner af 16. november 2004 om arbejdsplanen for kultur 2005-2006, i Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2003 om kulturindustrien og i Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 28. januar 2004 om kulturindustrien i Europa gives der udtryk for behovet for i højere grad at tage hensyn til den ikke-audiovisuelle kulturindustri specifikke økonomiske og sociale kendetegn. Desuden bør der i det nye program tages hensyn til forberedende foranstaltninger til kultursamarbejde, der er blevet fremmet mellem 2002 og 2004.
- (12) I denne sammenhæng er der behov for at fremme samarbejdet mellem de kulturelle aktører og tilskynde dem til at danne flerårige samarbejdsprojekter, så de kan udvikle fælles aktiviteter, yde støtte til mere målrettede foranstaltninger med en reel europæisk merværdi, støtte kulturarrangementer med høj symbolværdi, støtte organisationer, der beskæftiger sig med europæisk

kultursamarbejde, og tilskynde til analyser af udvalgte emner af europæisk interesse samt indsamling og formidling af information og aktiviteter, der tager sigte på at maksimere virkningen af projekter inden for europæisk kultursamarbejde og europæisk kulturpolitikudvikling.

- (13) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1622/2006/EF af 24. oktober 2006 om en fællesskabsaktion vedrørende »Den Europæiske Kulturhovedstad« 2007-2019 ⁽⁷⁾ bør der ydes betydelig støtte til dette arrangement, der nyder stor bevågenhed blandt europæerne og bidrager til at styrke følelsen af at tilhøre et fælles kulturelt område. Der bør i denne sammenhæng lægges vægt på det tværopæiske kultursamarbejde.
- (14) Der bør ydes støtte til organer, der arbejder for det europæiske kultursamarbejde og derved optræder som »ambassadører« for europæisk kultur på grundlag af den erfaring, som EU har indhøstet i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 792/2004/EF af 21. april 2004 om et EF-handlingsprogram til fremme af organer, der er aktive på europæisk plan på kulturområdet ⁽⁸⁾.
- (15) Det er nødvendigt, at programmet i overensstemmelse med princippet om ytringsfrihed bidrager til EU's bestræbelser på at fremme en bæredygtig udvikling og bekæmpe enhver form for diskrimination.
- (16) Kandidatlandene og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, er anerkendt som potentielle deltagere i fællesskabsprogrammer i henhold til de aftaler, der er indgået med disse lande.
- (17) Det Europæiske Råd vedtog på mødet den 19.-20. juni 2003 i Thessaloniki »Dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«, hvoraf det fremgår, at fællesskabsprogrammerne bør være åbne for de lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen, på grundlag af rammeaftaler, der skal indgås mellem Fællesskabet og de pågældende lande. Disse lande skal, såfremt de ønsker det, og afhængig af budgetmæssige overvejelser eller politiske prioriteringer, kunne deltage i programmet eller blive omfattet af en mere begrænset form for samarbejde på grundlag af supplerende bevillinger og særlige procedurer, som skal aftales mellem de berørte parter.
- (18) Programmet bør desuden efter procedurer, som skal fastlægges nærmere, være åbent for samarbejde med andre tredjelande, der har indgået aftaler med Fællesskabet, som omfatter kultursamarbejde.
- (19) For at øge fællesskabsindsatsens merværdi er det nødvendigt at sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet

⁽¹⁾ EFT C 162 af 6.7.2002, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 13 af 18.1.2003, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 72 E af 21.3.2002, s. 142.

⁽⁴⁾ EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 105.

⁽⁵⁾ EUT C 300 E af 11.12.2003, s. 156.

⁽⁶⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 459.

⁽⁷⁾ EUT L 304 af 3.11.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 138 af 30.4.2004, s. 40.

mellem de aktioner, der gennemføres inden for rammerne af denne afgørelse og andre relevante fællesskabspolitikker, -aktioner og -instrumenter, i overensstemmelse med traktatens artikel 151, stk. 4. Der bør lægges særlig vægt på de fælles berøringsflader mellem fællesskabsforanstaltninger inden for kultur og uddannelse og foranstaltninger til fremme af bedste praksis og tættere europæisk samarbejde.

- (20) For så vidt angår implementeringen af Fællesskabets støtte, bør der tages hensyn til den europæiske kulturelle sektors særlige karakter, og det bør navnlig sikres, at de administrative og finansielle procedurer forenkles i videst muligt omfang og tilpasses såvel de forfulgte mål som den kulturelle sektors praksis og udvikling.
- (21) Kommissionen, medlemsstaterne og kulturkontaktpunkterne bør bestræbe sig på at tilskynde mindre aktører til at deltage i flerårige samarbejdsprojekter og i tilrettelæggelse af aktiviteter, der skal føre potentielle projektpartnere sammen.
- (22) Programmet bør samle de specifikke kvaliteter og den specifikke ekspertise, som de kulturelle aktører i hele Europa har. Kommissionen og medlemsstaterne bør om nødvendigt træffe foranstaltninger for at afhjælpe lav deltagelse fra de kulturelle aktørers side i en medlemsstat eller et deltagende land.
- (23) Der bør inden for rammerne af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne sikres løbende overvågning og evaluering af dette program for at der kan foretages tilpasninger af navnlig prioriteringerne for gennemførelsen af foranstaltningerne. Evalueringen bør omfatte en ekstern evaluering, som skal foretages af uafhængige og uvildige organer.
- (24) Procedurene for overvågning og evaluering af programmet bør anvende specifikke, målbare, realiserbare, relevante og tidsbestemte målsætninger og indikatorer.
- (25) Der bør gennemføres passende foranstaltninger for at forebygge uregelmæssigheder og svig og for at inddrive midler, som er tabt eller blevet udbetalt eller anvendt uretmæssigt.
- (26) Det er hensigtsmæssigt at indføre et enhedsinstrument for finansiering og programmering af kultursamarbejdet, som benævnes »kulturprogrammet«, for perioden 1. januar 2007 —31. december 2013.
- (27) Denne afgørelse fastlægger for hele programmets varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag som omhandlet i punkt 37 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet,

Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.

- (28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør træffes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (29) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse bør træffes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«) og Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽⁴⁾.
- (30) Fællesskabets indsats supplerer det samarbejde på kulturområdet, der gennemføres på nationalt og regionalt plan. Målene for denne afgørelse, nemlig at styrke det europæiske kulturområde, der er baseret på fælles kulturarv (tværnational bevægelighed for kulturelle aktører i Europa, udbredelse på tværs af grænserne af kunstværker og kunstneriske og kulturelle frembringelser samt tværkulturel dialog), kan som følge af deres grænseoverskridende karakter ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) Der bør fastsættes overgangsbestemmelser for at sikre en gnidningsløs overgang mellem de programmer, der er oprettet i henhold til afgørelse nr. 508/2000/EF og nr. 792/2004/EF, og det program, der oprettes i henhold til nærværende afgørelse –

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Oprettelse og varighed

1. Med denne afgørelse oprettes kulturprogrammet, der er et flerårigt enhedsprogram for Fællesskabets foranstaltninger på kulturområdet, og som er åbent for alle kulturelle sektorer og alle kategorier af kulturelle aktører (i det følgende benævnt »programmet«).
2. Programmet gennemføres i perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1248/2006 (EUT L 227 van 19.8.2006, blz. 3).

*Artikel 2***Budget**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program er for den i artikel 1 nævnte periode fastlagt til 400 mio. EUR.
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.

*Artikel 3***Mål**

1. Programmets overordnede mål er at styrke det kulturelle område, der er fælles for europæerne, og som er baseret på en fælles kulturarv, gennem udvikling af kultursamarbejdet mellem skabende kunstnere, kulturelle aktører, og kulturinstitutioner i de lande, der deltager i programmet, med henblik på at fremme udviklingen af europæisk medborgerskab. Programmet er åbent for deltagelse af ikke-audiovisuelle kulturindustrier, navnlig små kulturvirksomheder, når disse industrier optræder i kulturelt nonprofit-øjemed.
2. Programmet har følgende specifikke mål:
  - a) at fremme den tværnationale bevægelighed for personer, der arbejder i kultursektoren
  - b) at fremme den tværnationale udbredelse af kunstværker og kunstneriske og kulturelle frembringelser
  - c) at fremme den tværkulturelle dialog.

*Artikel 4***Indsatsområder**

1. Programmets mål gennemføres ved hjælp af følgende foranstaltninger, som er beskrevet i bilaget:
  - a) støtte til kulturelle aktioner
    - flerårige samarbejdsprojekter
    - samarbejdsaktioner
    - særaktioner
  - b) støtte til organer, der er aktive på kulturområdet på europæisk plan
  - c) støtte til analyser samt indsamling og formidling af information og til aktiviteter, der maksimerer virkningen af projekter inden for europæisk kultursamarbejde og europæisk kulturpolitikudvikling.

2. Disse foranstaltninger gennemføres efter bestemmelserne i bilaget.

*Artikel 5***Bestemmelser angående tredjelande**

1. Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande:
  - a) de EFTA-lande, der deltager i EØS, på de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen
  - b) de kandidatlande, der har udarbejdet en førtiltrædelsesstrategi for tiltrædelse af EU, i overensstemmelse med de generelle principper, betingelser og procedurer for disse landes deltagelse i fællesskabsprogrammerne, som er fastsat i rammeaftalerne
  - c) landene i det vestlige Balkan efter de procedurer, der er aftalt med de pågældende lande i henhold til rammeaftalerne om deres deltagelse i fællesskabsprogrammerne.

De lande, der er omhandlet i dette stykke, deltager fuldt ud i programmet, under forudsætning af at betingelserne er opfyldt, og at der stilles supplerende bevillinger til rådighed.

2. Programmet er ligeledes åbent for deltagelse af andre tredjelande, der har indgået associerings- eller samarbejdsaftaler med Fællesskabet, som omfatter bestemmelser om kultursamarbejde, på grundlag af supplerende bevillinger og særlige procedurer, som skal fastlægges.

De i stk. 1, litra c), nævnte lande i den vestlige del af Balkan, som ikke ønsker fuld deltagelse i programmet, kan samarbejde med programmet på betingelserne i dette stykke.

*Artikel 6***Samarbejde med internationale organisationer**

Programmet gør det muligt at samarbejde med internationale organisationer, som er kompetente på kulturområdet, f.eks. Unesco eller Europarådet, om gennemførelsen af de i artikel 4 nævnte foranstaltninger på grundlag af fælles bidrag og i overensstemmelse med den enkelte institutions eller organisations vedtægter.

*Artikel 7***Komplementaritet med andre fællesskabsinstrumenter**

Kommissionen sikrer, at der er forbindelse mellem programmet og andre fællesskabsinstrumenter, navnlig sådanne som vedrører strukturfondene og inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, forskning, informationssamfundet, medborgerskab, ungdom, sport, sprog, social integration, EU's eksterne forbindelser og bekæmpelse af enhver form for diskrimination.

*Artikel 8***Gennemførelse**

1. Kommissionen gennemfører de fællesskabsaktioner, der er omfattet af programmet, i overensstemmelse med bilaget.
2. Følgende foranstaltninger vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 2:
  - a) den årlige arbejdsplan, herunder prioriterede opgaver, og udvælgelseskriterier og -procedurer
  - b) det årlige budget og midlernes fordeling på de forskellige programaktioner
  - c) foranstaltninger til overvågning og evaluering af programmet
  - d) den finansielle støtte fra Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), første led: beløb, varighed, fordeling og modtagere.
3. Alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 3.

*Artikel 9***Udvalg**

1. Kommissionen består af et udvalg.
  2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
- Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
  4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 10***Kulturkontaktpunkter**

1. Kulturkontaktpunkterne, som defineret i bilagets punkt I.3.1, fungerer som gennemførelsesorganer for formidling af oplysninger om programmet på nationalt plan i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og stk. 3, i finansforordningen.
2. Kulturkontaktpunkterne skal opfylde følgende kriterier:
  - a) have tilstrækkeligt personale med relevante faglige og sproglige kvalifikationer til at kunne arbejde i et miljø præget af internationalt samarbejde
  - b) råde over passende infrastrukturer, navnlig med hensyn til informations- og kommunikationsteknologi

- c) fungere i en administrativ sammenhæng, som gør det muligt for dem at varetage deres opgaver tilfredsstillende og undgå interessekonflikter.

*Artikel 11***Finansielle bestemmelser**

1. Den finansielle støtte har form af tilskud til juridiske personer. Der kan i visse tilfælde i henhold til artikel 114, stk. 1, i finansforordningen ydes tilskud til fysiske personer. Kommissionen kan også uddele priser til fysiske eller juridiske personer vedrørende aktioner eller projekter, der gennemføres som led i programmet. Afhængig af aktionens art kan der gives tilladelse til at anvende faste tilskudsbeløb og/eller tariffer baseret på enhedspriser.
2. Kommissionen kan beslutte, om man på baggrund af ansøgerens profil og aktionernes art kan undlade at efterprøve, om ansøgeren har de faglige kompetencer og kvalifikationer, der er nødvendige for at fuldføre aktionen eller arbejdsprogrammet.
3. Der kan ydes tilskud til eller gives en pris for visse specifikke aktiviteter, som gennemføres af europæiske kulturhovedstæder, der er udpeget i medfør af afgørelse 1419/1999/EF.

*Artikel 12***Bidrag til andre fællesskabsmål**

Programmet bidrager til at styrke Fællesskabets tværgående mål, navnlig ved at:

- a) fremme det grundlæggende princip om ytringsfrihed
- b) fremme bevidstheden om betydningen af at bidrage til en bæredygtig udvikling
- c) søge at fremme gensidig forståelse og tolerance i Den Europæiske Union
- d) bidrage til at komme enhver form for diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering til livs.

Der lægges særlig vægt på, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem programmet og fællesskabspolitikkerne for kultursamarbejde med tredjelande.

*Artikel 13***Overvågning og evaluering**

1. Kommissionen sørger for, at det regelmæssigt kontrolleres, at programmet opfylder de fastsatte mål. Resultaterne af overvågnings- og evalueringsprocessen anvendes ved gennemførelsen af programmet.

Overvågningen omfatter navnlig udarbejdelse af de rapporter, der er omhandlet i stk. 3, litra a) og c).

Programmets specifikke mål kan efter proceduren i traktatens artikel 251 revideres på grundlag af resultaterne af overvågningsrapporter.

2. Kommissionen sørger for regelmæssig, ekstern og uafhængig evaluering af programmet.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget:

- a) en midtvejsevalueringsrapport om de opnåede resultater og om de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af dette program, senest den 31. december 2010
- b) en meddelelse om fortsættelsen af programmet, senest den 31. december 2011
- c) en efterfølgende evalueringsrapport, senest den 31. december 2015.

Artikel 14

Overgangsbestemmelser

Aktioner, der er påbegyndt før den 31. december 2006 på grundlag af afgørelse nr. 508/2000/EF eller nr. 792/2004/EF, skal fortsat forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i disse afgørelser, indtil de er afsluttet.

Det udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i afgørelse nr. 508/2000/EF, erstattes af det udvalg, der er omhandlet i artikel 9 i nærværende afgørelse.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORREL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

M. PEKKARINEN

BILAG

I. BESKRIVELSE AF AKTIVITETER OG ARRANGEMENTER

1. Første aktionsdel: Støtte til kulturaktioner

1.1. Flerårige samarbejdsprojekter

Programmet støtter bæredygtige og strukturerede kultursamarbejdsprojekter med henblik på at samle de specifikke kvaliteter og den specifikke ekspertise, som de kulturelle aktører i hele Europa har. Støtten har til formål at hjælpe samarbejdsprojekterne i start- og etableringsfasen eller i den geografiske udvidelsesfase. Målet er at tilskynde dem til at etablere sig på et bæredygtigt grundlag og blive økonomisk uafhængige.

Hvert samarbejdsprojekt skal have deltagelse af mindst seks aktører fra seks forskellige lande, der deltager i programmet. Det skal have til formål at samle forskellige slags aktører fra en eller flere sektorer med henblik på at gennemføre forskellige flerårige aktiviteter, som kan gennemføres i enkeltsektorer eller på tværs af sektorerne, men som alle skal forfølge det samme mål.

Hvert samarbejdsprojekt sigter mod at gennemføre en række strukturerede og flerårige kulturaktiviteter. Aktiviteterne skal gennemføres i løbet af hele den periode, hvor der modtages fællesskabsstøtte. De skal omfatte mindst to af de tre specifikke mål, der er fastsat i artikel 3, stk. 2. Der gives fortrinsret til samarbejdsprojekter, der sigter på at gennemføre aktiviteter, som vedrører alle tre specifikke mål i ovennævnte artikel.

Samarbejdsprojekterne udvælges efter indkaldelse af forslag i henhold til finansforordningen. Udvalgelsen finder bl.a. sted ud fra en vurdering af arrangørernes ekspertise på det pågældende område, deres finansielle og operationelle kapacitet til at gennemføre de foreslåede aktiviteter, aktiviteternes kvalitet og den udstrækning, hvori de opfylder programmets overordnede og specifikke mål, jf. artikel 3.

Samarbejdsprojekterne oprettes på grundlag af en samarbejdsaftale, dvs. et fælles dokument, der har juridisk status i et af deltagerlandene og er underskrevet af alle arrangørerne.

Fællesskabsstøtten må ikke overstige 50 % af projektets budget og trappes gradvist ned. Den må ikke overstige 500 000 EUR pr. år for alle samarbejdsprojekternes aktiviteter. Der ydes støtte i en periode på tre til fem år.

Det kan til orientering oplyses, at cirka 32 % af programmets samlede budget går til denne type støtte.

1.2. Samarbejdsaktioner

Der ydes i henhold til programmet støtte til kultursamarbejdsaktioner, der gennemføres i enkeltsektorer eller på tværs af sektorerne i samarbejde mellem aktører på europæisk plan. Kreativitet og innovation gives højeste prioritet. Der skal især tilskyndes til aktioner, der tager sigte på at udforske samarbejds muligheder med henblik på at videreudvikle disse på længere sigt.

Hver aktion planlægges og gennemføres i fællesskab af mindst tre kulturelle aktører fra tre forskellige deltagerlande; aktørerne kan komme fra en eller flere sektorer.

Aktionerne udvælges efter indkaldelse af forslag i henhold til finansforordningen og gennemførelsesforanstaltningerne hertil. Udvalgelsen finder bl.a. sted ud fra en vurdering af arrangørernes ekspertise, deres finansielle og operationelle kapacitet til at gennemføre de foreslåede aktioner, aktionernes kvalitet, og den udstrækning, hvori de opfylder programmets overordnede og specifikke mål, jf. artikel 3.

Fællesskabsstøtten må ikke overstige 50 % af projektets budget. Den må ikke være mindre end 50 000 EUR og ikke overstige 200 000 EUR. Støtten ydes for en periode på højst 24 måneder.

De betingelser, der i forbindelse med denne aktion gælder for, hvor mange aktører der mindst skal være, for at der kan forelægges projekter, samt for minimums- og maksimumsbeløb for fællesskabsstøtten, kan tilpasses, så der tages hensyn til de særlige vilkår for litterær oversættelse.

Det kan til orientering oplyses, at cirka 29 % af programmets samlede budget går til denne type støtte.

1.3. Særaktioner

Programmet yder også støtte til særaktioner. Det særlige ved disse aktioner er, at de bør være omfattende og vidtrækkende og have stor gennemslagskraft over for de europæiske borgere, at de skal bidrage til at øge følelsen af at tilhøre det samme fællesskab og bevidstheden om den kulturelle mangfoldighed i medlemsstaterne, og at de skal bidrage til den tværkulturelle og internationale dialog. De skal vedrøre mindst to af de tre specifikke mål, der fremgår af artikel 3.

Særaktionerne skal også bidrage til i højere grad at synliggøre Fællesskabets indsats på kulturområdet både inden for og uden for Den Europæiske Union. De skal også bidrage til at øge den globale bevidsthed om den europæiske kulturs rigdom og mangfoldighed.

Der vil blive ydet betydelig støtte til »Europæiske kulturhovedstæder« for at fremme gennemførelsen af aktiviteter, der tager sigte på at synliggøre Europa og det tværeurøpæiske samarbejde på kulturområdet.

Særaktioner kan også omfatte prisuddelinger, for så vidt som de sætter fokus på kunstnere, kunstværker eller kunstneriske eller kulturelle frembringelser, så de bliver kendt ud over de nationale grænser og således er med til at fremme bevægelighed og udvekslinger.

Der kan i den forbindelse også gives støtte til aktioner, der gennemføres i samarbejde med tredjelande og internationale organisationer, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 6.

Ovennævnte eksempler udgør ikke en udtømmende liste over foranstaltninger, der vil kunne støttes under denne underafdeling i programmet.

For særaktionernes vedkommende afhænger udvælgelsesprocedurene af den pågældende aktion. Finansiering ydes på grundlag af indkaldelser af forslag undtagen i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 54 og 168 i finansforordningen. Der vil også blive taget hensyn til, hvorvidt de enkelte aktioner opfylder programmets overordnede og specifikke mål, jf. artikel 3 i denne afgørelse.

Fællesskabsstøtten må ikke overstige 60 % af projektets budget.

Det kan til orientering oplyses, at cirka 16 % af programmets samlede budget går til denne type støtte.

2. **Anden aktionsdel: støtte til organer, der er aktive på europæisk plan på kulturområdet**

Støtten ydes i form af et driftstilskud til samfinansiering af de udgifter, der følger af det løbende arbejdsprogram i et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et mål af generel europæisk interesse på kulturområdet, eller et mål, der indgår i Den Europæiske Unions politik på dette område.

Det skal sikres, at disse tilskud tildeles på grundlag af årlige indkaldelser af forslag.

Det kan til orientering oplyses, at cirka 10 % af programmets samlede budget går til denne aktionsdel.

Der kan ydes støtte til organisationer, der gør en indsats for kultursamarbejdet på en eller flere af følgende måder:

- ved at påtage sig en repræsentativ funktion på fællesskabsplan
- ved at indsamle eller formidle information med henblik på at lette det grænseoverskridende kultursamarbejde i Fællesskabet
- ved at etablere netværk på europæisk plan mellem organer, der er aktive på kulturområdet
- ved at deltage i kultursamarbejdsprojekter eller optræde som ambassadører for europæisk kultur.

Disse organisationer skal have en reel europæisk dimension. De skal i den henseende gennemføre deres aktiviteter på europæisk plan, alene eller via forskellige koordinerede sammenslutninger, og deres struktur (registrerede medlemmer) og aktiviteter skal have potentiel indflydelse på EU-plan eller dække mindst syv europæiske lande.

Denne aktionsdel skal være åben for de organer, der modtager støtte under emneområde 2 i bilag I til afgørelse nr. 792/2004/EF og for ethvert andet organ, der er aktivt på europæisk plan på kulturområdet, under forudsætning af, at de opfylder de mål, der er fastsat i nærværende afgørelses artikel 3, og de vilkår og betingelser, der er fastsat i nærværende afgørelse.

Modtagerne af disse driftstilskud udvælges ved indkaldelse af forslag. Dette sker efter en vurdering af organernes arbejdsprogrammer sammenholdt med de specifikke mål i artikel 3.

Det samlede driftstilskud under denne aktionsdel må ikke overstige 80 % af organets samlede tilskudsberettigede udgifter i det kalenderår, for hvilket tilskuddet ydes.

3. Tredje aktionsdel: støtte til analyser og til indsamling og formidling af information samt til maksimering af virkningen af projekter inden for kultursamarbejde.

Det kan til orientering oplyses, at cirka 5 % af programmets samlede budget går til denne aktionsdel.

3.1. Støtte til kulturkontaktpunkter

For at sikre en målrettet, effektiv og brugernær udbredelse af praktiske oplysninger om programmet skal der ydes støtte til en række kulturkontaktpunkter. Disse kontaktpunkter, der skal operere på nationalt plan, oprettes på frivillig basis i overensstemmelse med artikel 39 i forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002.

Kulturkontaktpunkterne har til opgave:

- at gøre PR for programmet
- ved hjælp af effektiv informationsformidling og ved udvikling af relevante initiativer til indbyrdes netværkssamarbejde at fremme adgangen til programmet og tilskynde så mange professionelle og andre aktører på kulturområdet som muligt til at deltage i programaktiviteterne
- at sikre en konstant forbindelse til de forskellige institutioner, som støtter kultursektoren i medlemsstaterne, og på denne måde bidrage til, at programaktiviteterne supplerer de nationale støtteforanstaltninger
- at skaffe information om andre fællesskabsprogrammer, som er åbne for kulturprojekter, hvis dette er påkrævet.

3.2. Støtte til analyser inden for kultursamarbejde

Programmet skal støtte gennemførelsen af analyser og undersøgelser inden for europæisk kultursamarbejde og europæisk kulturpolitikudvikling. Støtten har til formål at øge mængden og kvaliteten af information og data med henblik på at tilvejebringe sammenlignelige data og analyser vedrørende kultursamarbejde på EU-plan, bl.a. om bevægeligheden for skaberne og aktørerne på kulturområdet, udbredelsen af kunstværker og kunstneriske og kulturelle frembringelser og den tværkulturelle dialog.

Der kan under denne aktionsdel ydes støtte til undersøgelser og analyser, der bidrager til at forbedre kendskabet til det tværeuropæiske samarbejde på kulturområdet og baner vej for udbredelsen heraf. Der bør i særlig grad tilskyndes til gennemførelse af projekter vedrørende indsamling og analyse af statistiske data.

3.3. Støtte til indsamling og formidling af information samt til maksimering af virkningen af projekter inden for kultursamarbejde

Programmet støtter indsamling og formidling af information samt aktiviteter, der tager sigte på at maksimere projekternes virkning ved at udvikle et internetbaseret værktøj, der er særligt tilpasset professionelle kulturarbejders behov inden for tværeuropæisk kultursamarbejde.

Værktøjet skal gøre det muligt at udveksle erfaringer og god praksis og formidle information om programmet samt om tværeuropæisk kultursamarbejde i bred forstand.

II. FORVALTNING AF PROGRAMMET

Programmets finansieringsramme kan også anvendes til at dække udgifter til forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, der er nødvendige for at forvalte programmet og realisere dets mål, navnlig undersøgelser, møder, information og offentliggørelse, udgifter til computernetværk, der tager sigte på informationsudveksling, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen kan få i forbindelse med programmets forvaltning.

III. KONTROL OG REVISION

For de projekter, der udvælges efter proceduren i artikel 11, stk. 2, etableres der en revisionsordning baseret på stikprøver.

Tilskudsmodtagerne stiller alle udgiftsbilag til rådighed for Kommissionen i en periode på fem år fra datoen for den sidste udgiftsbetaling. Tilskudsmodtageren sørger for, at udgiftsbilag, der måtte befinde sig hos partnere eller medlemmer, stilles til rådighed for Kommissionen.

Kommissionen kan enten direkte ved hjælp af en af sine medarbejdere eller via et andet kvalificeret eksternt organ efter eget valg foretage en kontrol af anvendelsen af tilskuddet. Kontrollen kan foretages i hele aftalens løbetid og i en periode på fem år fra datoen for udbetaling af sidste rate af tilskuddet. Resultaterne af disse kontroller kan om nødvendigt føre til, at Kommissionen træffer beslutning om tilbagesøgning.

Kommissionens personale og eksterne personer, der har fået mandat fra Kommissionen, skal i det omfang, det er nødvendigt for at udføre disse kontroller, have adgang til modtagerens kontorer og til alle oplysninger, herunder i elektronisk form.

Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har samme rettigheder, navnlig adgangsrettigheder, som Kommissionen.

For at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder kan Kommissionen i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽¹⁾ foretage kontrol og undersøgelser på stedet som led i dette program. Om nødvendigt foranstalter OLAF undersøgelser i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽²⁾.

IV. INFORMATION, KOMMUNIKATION OG AKTIVITETER, DER TAGER SIGTE PÅ AT MAKSIMERE PROJEKTERNES VIRKNING

1. **Kommissionen**

Kommissionen kan arrangere seminarer, konferencer eller møder for at fremme gennemførelsen af programmet og informere, udsende publikationer, gennemføre andre aktiviteter med henblik på udbredelse af oplysninger om programmet samt om fornødent andre aktiviteter, der tager sigte på at maksimere projekternes virkning, og kan overvåge og evaluere programmet. Disse aktiviteter kan finansieres gennem tilskud eller ved en offentlig udbudsprocedure eller organiseres og finansieres direkte af Kommissionen.

2. **Kulturkontaktpunkter**

Kommissionen og medlemsstaterne skal på frivillig basis tilrettelægge og styrke udvekslingen af information, der er nyttig for gennemførelsen af programmet, gennem de kulturkontaktpunkter, der fungerer som gennemførelsesorganer på nationalt plan i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), og stk. 3, i finansforordningen.

3. **Medlemsstaterne**

Med forbehold af traktatens artikel 87 kan medlemsstaterne om fornødent etablere støtteordninger til fremme af kulturelle aktørers individuelle mobilitet for at rette op på deres lave deltagelse i programmet. Støtten kan ydes i form af rejselegater til kulturelle aktører for at lette den forberedende fase af tværnationale kulturprojekter.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

V. FORDELING AF DET SAMLEDE BUDGET

Fordeling af programmets årlige budget

	Andel af budgettet i %
Aktionsdel 1 (støtte til kulturelle projekter)	Ca. 77
— flerårige samarbejdsprojekter	Ca. 32
— samarbejdsaktioner	Ca. 29
— særaktioner	Ca. 16
Aktionsdel 2 (støtte til organer på europæisk niveau inden for kulturområdet)	Ca. 10
Aktionsdel 3 (analyse, indsamling og spredning af information)	Ca. 5
Samlede driftsudgifter	Ca. 92
Programmets forvaltning	Ca. 8

Disse procentsatser er vejledende og kan ændres af det i artikel 9 nævnte udvalg efter proceduren i artikel 9, stk. 2.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/116/EF

af 12. december 2006

om beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder

(kodificeret udgave)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, samt artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 93/98/EØF af 29. oktober 1993 om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) I Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og den internationale konvention om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender (Rom-konventionen) er der kun fastsat minimumsbeskyttelsesperioder for de deri omhandlede rettigheder, og det står således de kontraherende stater frit for at fastsætte længere beskyttelsesperioder. Nogle medlemsstater har gjort brug af denne mulighed. Desuden er visse medlemsstater endnu ikke kontraherende parter til Rom-konventionen.
- (3) De nationale lovgivninger vedrørende beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder indeholder derfor en række indbyrdes forskelle, der kan hæmme frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser samt fordreje konkurrencevilkårene inden for det fælles marked. For at sikre et velfungerende indre marked bør medlemsstaternes lovgivninger derfor harmoniseres, således at beskyttelsestiden bliver ens inden for hele Fællesskabet.
- (4) Det er ikke kun vigtigt at fastsætte den egentlige beskyttelsestid, men også visse nærmere bestemmelser i forbindelse hermed, såsom fra hvilket tidspunkt beskyttelsestiden beregnes.
- (5) Dette direktivs bestemmelser bør ikke berøre medlemsstaternes anvendelse af artikel 14 bis, stk. 2, litra b), c) og d), og stk. 3, i Bernerkonventionen.

(6) Formålet med den i Bernerkonventionen fastsatte minimumsbeskyttelsestid på 50 år efter ophavsmandens død var at beskytte ophavsmanden og dennes to næste generationer. Den gennemsnitlige levetid i Fællesskabet er blevet forlænget så meget, at denne beskyttelsestid ikke længere er tilstrækkelig til at dække to generationer.

(7) Nogle medlemsstater har forlænget beskyttelsestiden ud over 50 år efter ophavsmandens død for at opveje de virkninger, som verdenskrigene har haft for udnyttelsen af værkerne.

(8) Hvad angår beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder har nogle medlemsstater indført en beskyttelsestid på 50 år efter et værks lovlige udgivelse eller lovlig offentliggørelse.

(9) Den diplomatiske konference, der blev afholdt inden for rammerne af Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) i december 1996, førte til vedtagelsen af WIPO-traktaten om ophavsret og WIPO-traktaten om fremførelser og fonogrammer, der vedrører henholdsvis beskyttelse af ophavsmænd og beskyttelse af udøvende kunstnere og fremstillere af fonogrammer. Disse traktater ajourfører i væsentligt omfang den internationale beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder.

(10) Beskyttelse af velerhvervede rettigheder hører til de almindelige retsprincipper, der gælder inden for Fællesskabets retsorden. Beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder, der er indført ved fællesskabsretten, må således ikke gøre indgreb i den beskyttelse, som rettighedshavere nød inden for Fællesskabet indtil direktiv 93/98/EØF's ikrafttræden. For at begrænse virkningerne af overgangsforanstaltningerne til et minimum, og for at det indre marked kan fungere i praksis, bør beskyttelsestiden baseres på lange beskyttelsesperioder.

(11) Beskyttelsesniveauet for ophavsret og beslægtede rettigheder bør være højt, da disse rettigheder er grundlaget for intellektuel kreativ virksomhed. Beskyttelsen heraf kan sikre opretholdelse og udvikling af kreativiteten til gavn for ophavsmændene, kulturindustrien, forbrugerne og samfundet som helhed.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 12.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.11.2006.

⁽³⁾ EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Jf. bilag I, del A.

- (12) For at sikre et højt beskyttelsesniveau, som både opfylder de krav, der er affødt af det indre marked, og behovet for at få skabt retsregler, der fremmer en harmonisk udvikling af litterær og kunstnerisk kreativitet i Fællesskabet, bør beskyttelsestiden harmoniseres således, at den for ophavsret fastsættes til 70 år efter ophavsmandens død eller 70 år efter det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, og for beslægtede rettigheders vedkommende til 50 år efter den begivenhed, der affødte rettigheden.
- (13) Samleværker beskyttes i henhold til artikel 2, stk. 5, i Bernerkonventionen, når de på grund af udvalget eller arrangementet af deres indhold udgør intellektuelle frembringelser. Disse værker beskyttes som sådanne, uden at der dog herved gøres indskrænkning i den ret, der tilkommer ophavsmandene til de værker, der indgår i sådanne samlinger. Der kan således gælde særlige beskyttelsesperioder for værker, som indgår i en samling.
- (14) I alle tilfælde, hvor en eller flere fysiske personer er identificeret som ophavsmand, bør beskyttelsestiden beregnes fra deres død. I givet fald må tvivl om, hvorvidt ophavsret gælder for et værk i dets helhed eller en del af et værk, afgøres af de nationale domstole.
- (15) Beskyttelsestiden bør i overensstemmelse med Berner- og Rom-konventionerne beregnes fra den 1. januar i det år, der følger efter den relevante begivenhed.
- (16) Beskyttelsen af fotografier i medlemsstaterne er genstand for forskellige ordninger. Et fotografisk værk som defineret i Bernerkonventionen betragtes som originalt, hvis det er ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse og afspejler hans personlighed, idet der ikke tages hensyn til andre kriterier såsom værdi eller formål. Beskyttelsen af andre fotografier bør overlades til national lovgivning.
- (17) For at undgå forskelle i beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder er det nødvendigt at fastsætte samme begyndelsestidspunkt for beregningen af perioden i hele Fællesskabet. Ved beregningen af beskyttelsestiden bør der tages hensyn til fremførelsen, optagelsen, udsendelsen, den lovlige udgivelse og den lovlige offentliggørelse, dvs. midlerne til på alle relevante måder at gøre genstanden for en beslægtet rettighed tilgængelig for almenheden, uanset i hvilket land fremførelsen, optagelsen, udsendelsen eller den lovlige udgivelse eller offentliggørelse finder sted.
- (18) De rettigheder, der tilkommer radio- og fjernsynsforetagender til deres udsendelser, hvad enten disse sendes via tråd eller æteren, herunder via kabel eller satellit, bør ikke være tidsbegrænsede. Det er derfor nødvendigt, at beskyttelsestiden kun beregnes fra første udsendelse af et bestemt værk. Formålet med en sådan bestemmelse er at undgå, at en ny beskyttelsesperiode begynder at løbe, når en udsendelse er identisk med en tidligere udsendelse.
- (19) Medlemsstaterne bør frit kunne opretholde eller indføre andre ophavsretsbeslægtede rettigheder, navnlig med henblik på beskyttelse af kritiske og videnskabelige udgaver af værker. Af hensyn til åbenheden på fællesskabsplan skal medlemsstater, der indfører nye beslægtede rettigheder, dog underrette Kommissionen herom.
- (20) Det bør præciseres, at dette direktiv, ikke gælder for ideelle rettigheder.
- (21) For værker, hvis hjemland i henhold til Bernerkonventionen er et tredjeland, og hvis ophavsmand ikke er statsborger inden for Fællesskabet, bør der ske en sammenligning af beskyttelsesperioderne, idet beskyttelsestiden i Fællesskabet dog ikke må overstige den beskyttelsestid, der er fastlagt i dette direktiv.
- (22) Når en rettighedshaver, der ikke er statsborger inden for Fællesskabet, opfylder betingelserne for beskyttelse i henhold til en international aftale, bør beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder være den samme som den, der er fastlagt i dette direktiv. Den må dog ikke overstige den beskyttelsestid, der gælder i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger.
- (23) Sammenligningen af beskyttelsesperioder må ikke medføre, at medlemsstaterne kommer i konflikt med deres internationale forpligtelser.
- (24) Medlemsstaterne bør frit kunne vedtage bestemmelser om fortolkning, tilpasning og videre gennemførelse af kontrakter om udnyttelse af beskyttede værker og andre emner, som blev indgået inden den forlængelse af beskyttelsestiden, der er resultatet af dette direktiv.
- (25) Det er et led i Fællesskabets retsorden, at erhvervede rettigheder og berettigede forventninger skal respekteres. Medlemsstaterne kan i særdeleshed bestemme, at ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder, som reaktiveres i henhold til dette direktiv, under visse omstændigheder ikke må danne grundlag for, at personer, der i god tro indledte udnyttelsen af værkerne på et tidspunkt, hvor disse var offentlig ejendom, skal erlægge vederlag.
- (26) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Varigheden af ophavsretten

1. Ophavsretten til litterære eller kunstneriske værker som defineret i artikel 2 i Bernerkonventionen gælder i ophavsmandens levetid og i 70 år efter vedkommendes død, uanset på hvilket tidspunkt værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden.

2. Tilkommer ophavsretten flere, som har samarbejdet ved værket frembringelse, beregnes den i stk. 1 nævnte beskyttelsestid fra den længstlevende ophavsmands død.

3. For anonyme eller pseudonyme værker er beskyttelsestiden 70 år efter det tidspunkt, da værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden. Hvis imidlertid det af ophavsmanden valgte pseudonym ikke efterlader nogen tvivl om vedkommendes identitet, eller hvis ophavsmanden afslører sin identitet inden for det i første punktum nævnte tidsrum, gælder den beskyttelsestid, der er fastsat i stk. 1.

4. Hvis en medlemsstat fastsætter særlige bestemmelser for ophavsret til kollektive værker eller foreskriver, at en juridisk person skal udpeges som rettighedshaver, beregnes beskyttelsestiden efter stk. 3, medmindre de fysiske personer, der har skabt værket, identificeres som sådanne i de udgaver af værket, der gøres tilgængelige for offentligheden. Dette stykke berører ikke rettigheder, der tilkommer identificerede ophavsmænd, hvis identificerbare bidrag indgår i sådanne værker, idet sådanne bidrag omfattes af stk. 1 eller 2.

5. For værker, der udgives i bind, dele, hæfter, numre eller serier, og hvis beskyttelsestid beregnes fra det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, gælder der en særskilt beskyttelsestid for hvert enkelt element.

6. For værker, hvis beskyttelsestid ikke beregnes fra ophavsmandens eller ophavsmændenes død, og som ikke lovligt er blevet gjort tilgængelige for offentligheden senest 70 år efter deres frembringelse, ophører beskyttelsen.

Artikel 2

Kinematografiske eller audiovisuelle værker

1. Den ledende instruktør af et kinematografisk eller audiovisuelt værk anses som dets ophavsmand eller som en af dets ophavsmænd. Medlemsstaterne kan anse andre som medindhavere af ophavsretten.

2. Beskyttelsestiden for et kinematografisk eller audiovisuelt værk udløber 70 år efter det tidspunkt, hvor den længstlevende af følgende personer dør, uanset om disse personer anses som medophavsmænd: den ledende instruktør, drejebogsforfatteren, dialogforfatteren og komponisten til musik, som er specielt frembragt til brug i det kinematografiske eller audiovisuelle værk.

Artikel 3

Varigheden af beslægtede rettigheder

1. Udøvende kunstners rettigheder udløber 50 år efter fremførelsesdatoen. Hvis en optagelse af en fremførelse udgives lovligt eller offentliggøres lovligt inden for dette tidsrum, udløber rettighederne dog 50 år efter datoen for første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første.

2. Fonogramfremstillers rettigheder udløber 50 år efter optagelsen. Hvis fonogrammet imidlertid lovligt er udgivet inden for dette tidsrum, udløber rettighederne 50 år efter datoen for første lovlige udgivelse. Hvis lovlig udgivelse ikke sker inden for det tidsrum, der er nævnt i første punktum, og hvis fonogrammet lovligt offentliggøres i dette tidsrum, udløber rettighederne 50 år efter datoen for første offentliggørelse.

Nærværende stykke indebærer imidlertid ikke, at fonogramfremstillers rettigheder, som fordi beskyttelsestiden i medfør af artikel 3, stk. 2, i direktiv 93/98/EØF som defineret i den før vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF, ikke længere er beskyttet den 22. december 2002, beskyttes på ny.

3. De rettigheder, der tilkommer producenter af første optagelse af en film, udløber 50 år efter optagelsen. Hvis filmen udgives lovligt eller offentliggøres lovligt inden for dette tidsrum, udløber rettighederne dog 50 år efter datoen for første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse, alt efter hvilken dato der er den første. Begrebet »film« dækker kinematografiske eller audiovisuelle værker eller levende billeder, uanset om de er ledsaget af lyd.

4. Radio- og fjernsynsforetagenders rettigheder udløber 50 år efter første udsendelse, hvad enten udsendelsen sendes via tråd eller æteren, herunder via kabel eller satellit.

Artikel 4

Beskyttelse af ikke tidligere udgivne værker

Der tilkommer enhver, som efter udløbet af den ophavsretlige beskyttelse for første gang lovligt udgiver eller lovligt offentliggør et ikke tidligere udgivet værk, en beskyttelse svarende til ophavsmandens økonomiske rettigheder. Beskyttelsestiden er 25 år fra tidspunktet for værket første lovlige udgivelse eller første lovlige offentliggørelse.

Artikel 5

Kritiske og videnskabelige udgaver af værker

Medlemsstaterne kan beskytte kritiske og videnskabelige udgaver af værker, der er blevet offentlig ejendom. Beskyttelsestiden for sådanne rettigheder er højst 30 år fra den første lovlige udgivelse.

Artikel 6

Beskyttelse af fotografier

Fotografier, der er originale i den forstand, at de er ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse, beskyttes i henhold til artikel 1. Der anvendes ingen andre kriterier for at bestemme, om de er berettiget til beskyttelse. Medlemsstaterne kan fastsætte beskyttelse for andre fotografier.

Artikel 7

Beskyttelse over for tredjelande

1. For værker, hvis hjemland i henhold til Bernerkonventionen er et tredjeland, og hvis ophavsmand ikke er statsborger inden for Fællesskabet, udløber den i medlemsstaterne gældende beskyttelsestid på det tidspunkt, hvor beskyttelsen i værkets hjemland ophører, dog således at den i artikel 1 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

2. De i artikel 3 fastsatte beskyttelsesperioder gælder ligeledes for rettighedshavere, der ikke er statsborgere inden for Fællesskabet, såfremt medlemsstaterne yder sådanne rettighedshavere beskyttelse. Medmindre andet følger af medlemsstaternes internationale forpligtelser udløber den i medlemsstaterne gældende beskyttelsestid dog senest på det tidspunkt, hvor beskyttelsen ophører i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger, dog således at den i artikel 3 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

3. Medlemsstater, som navnlig i kraft af deres internationale forpligtelser, den 29. oktober 1993 indrømmede en længere beskyttelsestid end den, der følger af stk. 1 og 2, kan opretholde en sådan beskyttelse, indtil der indgås internationale aftaler om beskyttelsestiden for ophavsret eller dermed beslægtede rettigheder.

Artikel 8

Beregning af beskyttelsestid

De i dette direktiv fastsatte beskyttelsesperioder beregnes fra den 1. januar i det år, der følger efter den begivenhed, der affødte rettigheden.

Artikel 9

Ideelle rettigheder

Dette direktiv berører ikke de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende ideelle rettigheder.

Artikel 10

Tidsmæssig anvendelse

1. Hvis en beskyttelsestid, der er længere end den tilsvarende periode i dette direktiv, allerede var gældende i en medlemsstat den 1. juli 1995, medfører dette direktiv ikke, at den pågældende beskyttelsestid afkortes i den pågældende medlemsstat.

2. Den beskyttelsestid, der er fastsat i dette direktiv, finder anvendelse på alle værker og emner, som på den i stk. 1, nævnte dato var beskyttet i mindst én medlemsstat i medfør af national lovgivning om ophavsret eller beslægtede rettigheder, eller som opfylder kriterierne for beskyttelse efter Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlåningsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret⁽¹⁾.

3. Direktivet berører ikke nogen udnyttelseshandling, der har fundet sted før den i stk. 1, nævnte dato. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til i særdeleshed at beskytte tredjemands erhvervede rettigheder.

4. Medlemsstaterne skal ikke nødvendigvis anvende bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, på kinematografiske eller audiovisuelle værker, der er frembragt inden den 1. juli 1994.

Artikel 11

Notifikation og meddelelse

1. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver af medlemsstaternes regering planlagte indførelse af nye beslægtede rettigheder, herunder de væsentligste grunde til sådanne rettigheders indførelse samt den beskyttelsestid, der påtænkes fastsat.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Ophævelse

Direktiv 93/98/EØF ophæves uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 27.11.1992, s. 61. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

Artikel 14

Udfærdiget i Strasbourg, 12. December 2006.

Adressater

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

J. BORREL FONTELLES

M. PEKKARINEN

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

Rådets direktiv 93/98/EØF
(EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9)

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2001/29/EF
(EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10)

kun artikel 11, stk. 2

DEL B

Liste over frister for gennemførelse i national ret og anvendelse

(jf. artikel 12)

Direktiv	Gennemførelsesfrist	Anvendelsesdato
93/98/EØF	1. juli 1995 (Artikel 1 til 11)	19. november 1993 (Artikel 12) Senest 1. juli 1997 for så vidt angår Artikel 2, stk. 1 (Artikel 10, stk. 5)
2001/29/EF	22. december 2002	

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 93/98/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1 til 9	Artikel 1 til 9
Artikel 10, stk. 1 til 4	Artikel 10, stk. 1 til 4
Artikel 10, stk. 5	—
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 11, stk. 1
Artikel 13, stk. 1, første afsnit	—
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 2
Artikel 13, stk. 2	—
—	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/118/EF

af 12. december 2006

om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, på grundlag af
Forligsudvalgets fælles udkast af 28. november 2006, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Grundvand er en værdifuld naturressource, der som sådan bør beskyttes mod forringelse og kemisk forurening. Dette er navnlig vigtigt i forbindelse med grundvandsafhængige økosystemer og i forbindelse med anvendelse af grundvand til vandforsyning til menneskeligt forbrug.
- (2) Grundvand er den største og mest følsomme forekomst af ferskvand i Den Europæiske Union, og det er, frem for alt, en primær kilde til den offentlige forsyning af drikkevand i mange regioner.
- (3) Grundvand i vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand eller som er beregnet til en sådan fremtidig anvendelse, må beskyttes på en sådan måde, at det undgås, at kvaliteten af sådanne vandforekomster forringes, for at nedbringe det vandrensingsniveau, der kræves i forbindelse med fremstilling af drikkevand, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF af 22. juli 2002 om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ⁽⁵⁾ har som målsætning bl.a., at vandkvaliteten skal nå et niveau, der ikke giver anledning til væsentlige påvirkninger af og risici for sundhed og miljø.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 40.

⁽²⁾ EUT C 109 af 30.4.2004, s. 29.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 28.4.2005 (EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 15), Rådets fælles holdning af 23.1.2006 (EUT C 126 E af 30.5.2006, s. 1) og Europa-Parlamentets holdning af 13.6.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. december 2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11. december 2006.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 72. Ændret ved beslutning nr. 2455/2001/EF (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 242 af 10.9.2002, s. 81.

- (5) For at beskytte miljøet som helhed og ikke mindst menneskers sundhed må skadevoldende koncentrationer af skadelige forurenende stoffer i grundvandet undgås, forebygges eller mindskes.

- (6) Direktiv 2000/60/EF indeholder generelle bestemmelser om beskyttelse og bevaring af grundvandet. Ifølge nævnte direktivs artikel 17 bør der træffes foranstaltninger til forebyggelse af og kontrol med grundvandsforurening, herunder kriterier for vurdering af god kemisk tilstand for grundvand og kriterier for identifikation af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende denne tendens.

- (7) På baggrund af behovet for at opnå ensartede niveauer for beskyttelse af grundvandet bør der udarbejdes kvalitetskrav og tærskelværdier samt udvikles metoder baseret på en fælles tilgang, så der kan opstilles kriterier for vurdering af grundvandsforekomsternes kemiske tilstand.

- (8) Kvalitetskravene med hensyn til nitrater, plantebeskyttelsesprodukter og biocider bør opstilles som EF-kriterier for vurdering af grundvandsforekomsternes kemiske tilstand, og der bør sikres overensstemmelse med henholdsvis Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽⁶⁾, Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽⁸⁾.

- (9) Beskyttelsen af grundvand kan i nogle områder kræve ændret praksis i landbrug og skovbrug, hvilket kan medføre indkomsttab. Den fælles landbrugspolitik indeholder ordninger om støtte til gennemførelse af foranstaltninger til overholdelse af fællesskabsstandarder, navnlig i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽⁹⁾. Med hensyn til foranstaltninger til beskyttelsen

⁽⁶⁾ EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁷⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/85/EF (EUT L 293 af 24.10.2006, s. 3).

⁽⁸⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2006/50/EF (EUT L 142 af 30.5.2006, s. 6).

⁽⁹⁾ EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1463/2006 (EUT L 277 af 9.10.2006, s. 1).

af grundvand påhviler det medlemsstaterne at fastlægge prioriteringer og vælge projekter.

- (10) Bestemmelserne om grundvandets kemiske tilstand finder ikke anvendelse på høje, naturligt forekommende koncentrationer af stoffer eller ioner eller deres indikatorer, der findes enten i en grundvandsforekomst eller i tilknyttede forekomster af overfladevand som følge af specifikke hydrogeologiske forhold, der ikke er omfattet af definitionen af forurening. De finder heller ikke anvendelse på midlertidige, områdemæssigt begrænsede ændringer i strømretning og kemisk sammensætning, der ikke betragtes som indtrængninger.
- (11) Der bør opstilles kriterier for identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationen af forurenende stoffer og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende sådanne tendenser, under hensyntagen til sandsynligheden for negativ påvirkning af dertil knyttede akvatiske økosystemer eller afhængige terrestriske økosystemer.
- (12) Medlemsstaterne bør, når det er muligt, anvende statistiske procedurer, forudsat at de er i overensstemmelse med internationale standarder og bidrager til sammenligneligheden mellem medlemsstaternes overvågningsresultater gennem længere perioder.
- (13) Ifølge tredje led i artikel 22, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF ophæves Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvand mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer⁽¹⁾ med virkning fra den 22. december 2013. Det er nødvendigt at sikre kontinuiteten i den beskyttelse, der gives ved direktiv 80/68/EØF hvad angår foranstaltninger med sigte på at forebygge eller begrænse både direkte og indirekte udledning af forurenende stoffer til grundvand.
- (14) Det er nødvendigt at sondre mellem farlige stoffer, hvoraf udledning bør forebygges, og andre forurenende stoffer, hvoraf udledning bør begrænses. Bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, der opregner de vigtigste forurenende stoffer af relevans for vandmiljøet, bør anvendes til at identificere farlige og ikke-farlige stoffer, der udgør en eksisterende eller potentiel forureningsrisiko.
- (15) Foranstaltninger til at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvandsforekomster, der anvendes til eller i fremtiden skal anvendes til indvinding af drikkevand som nævnt i artikel 7, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF, bør i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i nævnte direktiv omfatte de foranstaltninger, der er nødvendige til at sikre, at vandet efter den anvendte vandbehandlingsordning og i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen opfylder kravene i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand⁽²⁾. Disse foranstaltninger kan også i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF omfatte medlemsstaters oprettelse af beskyttelseszoner af en sådan størrelse som den nationale kompetente myndighed finder nødvendig for at beskytte drikkevandsforsyningen. Sådanne beskyttelseszoner kan dække hele medlemsstatens område.
- (16) For at sikre en konsekvent grundvandsbeskyttelse bør medlemsstater, der deler grundvandsforekomster, samordne deres aktiviteter med hensyn til overvågning, indførelse af tærskelværdier og identifikation af relevante farlige stoffer.
- (17) Sikre og sammenlignelige metoder til overvågning af grundvand er væsentlige for vurderingen af grundvands kvalitet og for valg af de bedst egnede foranstaltninger. I medfør af artikel 8, stk. 3, og artikel 20 i direktiv 2000/60/EF kan der vedtages standardiserede metoder til analyse og kontrol af vandets tilstand og om nødvendigt retningslinjer for gennemførelsen, herunder kontrol.
- (18) Medlemsstaterne bør under visse omstændigheder have tilladelse til at indrømme undtagelser fra foranstaltninger med henblik på at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvandet. Alle undtagelser bør baseres på gennemsigtige kriterier og specificeres i vandområdeplanerne.
- (19) Der bør foretages en analyse af konsekvenserne for miljøbeskyttelsesniveauet og for virkeliggørelsen af det indre marked af medlemsstaternes fastsættelse af forskellige tærskelværdier for grundvand.
- (20) Der bør udføres forskning med henblik på at finde frem til bedre kriterier for kvalitet og beskyttelse af grundvandsøkosystemet. Om nødvendigt bør den indvundne viden finde anvendelse i forbindelse med gennemførelsen eller revisionen af dette direktiv. Sådant forskning såvel som udbredelse af viden, erfaring og forskningsresultater skal støttes og finansieres.
- (21) Det er nødvendigt at opstille overgangsbestemmelser for tidsrummet mellem gennemførelsesdatoen for nærværende direktiv og den dato, hvor direktiv 80/68/EØF ophæves.
- (22) Ved direktiv 2000/60/EF fastsættes krav om kontrol, herunder et krav om forhåndstilladelse til kunstig infiltration eller forøgelse af grundvandsforekomster, forudsat at anvendelsen af kilden ikke hindrer opfyldelse af de miljømål, der er fastsat for kilden eller den infiltrerede eller forøgede grundvandsforekomst.

⁽¹⁾ EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43. Ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁽²⁾ EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

(23) Direktiv 2000/60/EF indeholder i artikel 11, stk. 2, og bilag VI, del B, om indsatsprogrammerne en ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge at vedtage som led i indsatsprogrammerne, herunder:

- retsakter,
- administrative ordninger, og
- forhandlede aftaler om miljøbeskyttelse.

(24) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.

(25) Det er navnlig nødvendigt at følge forskriftsproceduren med kontrol i forbindelse med generelle foranstaltninger, der er udformet til at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere direktivet med nye ikke-væsentlige bestemmelser –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Dette direktiv fastsætter specifikke foranstaltninger til forebyggelse af og kontrol med forurening af grundvand, jf. artikel 17, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/60/EF. Disse foranstaltninger omfatter navnlig:

- a) kriterier for vurdering af god kemisk grundvandstilstand, og
- b) kriterier for identifikation og vending af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og for fastlæggelse af udgangspunktet for at vende tendensen.

2. Dette direktiv supplerer også de allerede gældende bestemmelser om forebyggelse eller begrænsning af udledning af forurenende stoffer til grundvand, jf. direktiv 2000/60/EF, og tager sigte på at forebygge en forringelse af tilstanden af alle grundvandsforekomster.

Artikel 2

Definitioner

Ud over definitionerne i artikel 2 i direktiv 2000/60/EF forstås i dette direktiv ved:

- 1) »kvalitetskrav for grundvand«: et miljøkvalitetskrav, der udtrykkes som den koncentration af et bestemt forurenende stof, en gruppe af forurenende stoffer eller en

forureningsindikator i grundvand, som ikke bør overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet

- 2) »tærskelværdi«: et kvalitetskrav for grundvand, som medlemsstaterne har fastsat i henhold til artikel 3
- 3) »væsentlig og vedvarende opadgående tendens«: statistisk og miljømæssigt signifikant stigning i koncentrationen af et forurenende stof, en gruppe af forurenende stoffer eller en forureningsindikator i grundvandet, der kræver, at tendensen vendes, jf. artikel 5
- 4) »udledning af forurenende stoffer til grundvand«: direkte eller indirekte udledning af forurenende stoffer til grundvand som følge af menneskelige aktiviteter.
- 5) »baggrundskoncentration«: den koncentration af et stof eller værdien af en indikator i en grundvandsforekomst, der svarer til ingen, eller kun ubetydelige, menneskeskabte forandringer af uforstyrrede forhold.
- 6) »basislinje-koncentration«: den gennemsnitlige værdi målt i det mindste i løbet af referenceårene 2007 og 2008 på grundlag af de overvågningsprogrammer, der er indført i henhold til artikel 8 i direktiv 2000/60/EF, eller, for så vidt angår stoffer, der er identificeret efter disse referenceår, i løbet af den første periode for hvilken der foreligger en repræsentativ periode med overvågningsdata.

Artikel 3

Kriterier for vurdering af grundvands kemiske tilstand

1. Med henblik på at vurdere den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster i henhold til punkt 2.3 i bilag V til direktiv 2000/60/EF anvender medlemsstaterne følgende kriterier:

- a) kvalitetskravene for grundvand i bilag I
- b) de tærskelværdier, som medlemsstaterne skal fastsætte efter proceduren i bilag II, del A, for de forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer og forureningsindikatorer, for hvilke det på en medlemsstats område er fastslået, at de bidrager til karakteriseringen af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som truet, idet der mindst skal tages hensyn til listen i bilag II, del B.

Tærskelværdierne for grundvands gode kemiske tilstand er baseret på beskyttelsen af grundvandsforekomsten i overensstemmelse med bilag II, del A, punkt 1-3, idet der tages hensyn til navnlig forekomstens indvirkninger på og indbyrdes forbindelse med tilknyttede overfladeområder og terrestiske økosystemer og vådområder, der er direkte afhængig af den, og skal bl.a. tage humantoksikologisk og økotoxikologisk viden i betragtning.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

2. Tærskelværdier kan fastsættes på nationalt plan, for et vandområdedistrikt eller for den del af et internationalt vandområdedistrikt, der hører ind under en medlemsstats område, eller for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster.

3. Medlemsstaterne sikrer, at fastsættelsen af tærskelværdier for grundvandsforekomster, som to eller flere medlemsstater er fælles om, og for grænseoverskridende grundvandsforekomster, samordnes mellem de pågældende medlemsstater i henhold til artikel 3, stk. 4, i direktiv 2000/60/EF.

4. Strækker en grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster sig ud over Fællesskabets område, skal den eller de berørte medlemsstater bestræbe sig på at opstille tærskelværdier i samordning med det eller de berørte tredjelande, i henhold til artikel 3, stk. 5, i direktiv 2000/60/EF.

5. Senest den 22. december 2008 fastsætter medlemsstaterne for første gang tærskelværdier i henhold til stk. 1, litra b).

Alle fastsatte tærskelværdier offentliggøres i de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, inkl. et resumé af oplysningerne i nærværende direktivs bilag II, del C.

6. Medlemsstaterne ændrer listen over tærskelværdier, hver gang nye oplysninger om forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer eller forureningsindikatorer viser, at der bør fastsættes en tærskelværdi for et yderligere stof, eller at en eksisterende tærskelværdi bør ændres, eller at en tærskelværdi, der tidligere er slettet af listen, skal genoptages på den, for at beskytte menneskers sundhed og miljøet.

Grænseværdier kan slettes af listen, når den pågældende grundvandsforekomst ikke længere er udsat for risiko fra tilsvarende forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer eller forureningsindikatorer.

Enhver ændring i listen over tærskelværdier indberettes i forbindelse med den periodiske revision af vandområdeplanerne.

7. Kommissionen offentliggør en rapport senest den 22. december 2009 på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne forelægger i overensstemmelse med stk. 5.

Artikel 4

Procedure for vurdering af grundvands kemiske tilstand

1. Medlemsstaterne anvender den procedure, der er beskrevet i stk. 2, til at vurdere den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst. Hvor det er relevant, kan medlemsstaterne ved anvendelse af denne procedure vurdere grundvandsforekomster under ét, jf. bilag V til direktiv 2000/60/EF.

2. En grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster anses for at have en god kemisk tilstand, når:

a) den relevante overvågning viser, at betingelserne i tabel 2.3.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF opfyldes; eller

b) grundvandskvalitetskravene som anført i bilag I og de relevante tærskelværdier, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 3 og bilag II, ikke overskrides i nogen af overvågningspunkterne i denne grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster; eller

c) grundvandskvalitetskravene eller tærskelværdien overskrides i et eller flere overvågningspunkter, men en relevant undersøgelse i overensstemmelse med bilag III bekræfter, at:

i) det på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i punkt 3 i bilag III, kan fastslås, at koncentrationerne af forurenende stoffer, der overskrider grundvandskvalitetskravene eller tærskelværdierne, ikke anses for at udgøre en væsentlig miljörisiko, idet der i relevant omfang tages hensyn til omfanget af den grundvandsforekomst, der berøres

ii) de øvrige betingelser for god kemisk tilstand for grundvand som anført i tabel 2.3.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF er opfyldt, jf. punkt 4 i bilag III til nærværende direktiv

iii) for grundvandsforekomster, der er udpegede i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF opfyldes kriterierne i direktivets artikel 7, stk. 3, i overensstemmelse med punkt 4 i bilag III til nærværende direktiv.

iv) grundvandsforekomsten eller nogle af forekomsterne i gruppen af grundvandsforekomster ikke er så forurenede, at menneskers mulighed for at anvende dem er blevet væsentligt forringet.

3. Udvalget af grundvandsovervågningssteder skal opfylde kravene i bilag V, punkt 2.4 i direktiv 2000/60/EF om, at de udformes således, at de giver et sammenhængende og omfattende overblik over grundvandets kemiske tilstand og giver repræsentative overvågningsdata.

4. Medlemsstaterne offentliggør et resumé af vurderingen af grundvandets kemiske tilstand i vandområdeplanerne i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

Dette resumé, der er udarbejdet for vanddistriktområdet eller den del af det internationale vanddistriktområde, der ligger på en medlemsstats område, skal også omfatte en forklaring på, hvordan overskridelserne af kvalitetskravene eller tærskelværdierne i individuelle overvågningspunkter er blevet taget i betragtning i den endelige vurdering.

5. Hvis en grundvandsforekomst klassificeres som havende god kemisk tilstand, jf. stk. 2, litra c), træffer medlemsstaterne i

overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2000/60/EF de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at beskytte de akvatiske økosystemer, terrestriske økosystemer og menneskers brug af grundvand, der er afhængig af den del af grundvandsforekomsten, der repræsenteres i det eller de overvågningspunkter, hvor et grundvandskvalitetskrav eller en tærskelværdi er overskredet.

Artikel 5

Identifikation af en væsentlig og vedvarende opadgående tendens og fastlæggelse af udgangspunktet for at vende tendensen

1. Medlemsstaterne identificerer eventuelle væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af forurenende stoffer, grupper af forurenende stoffer og forureningsindikatorer i grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der anses for at være truede, og fastlægger udgangspunktet for at vende tendenserne, jf. bilag IV.

2. Medlemsstaterne vender i overensstemmelse med bilag IV, del B, tendenser, som udgør en væsentlig risiko for skade på vandøkosystemers eller terrestriske økosystemers kvalitet, menneskers sundhed eller legitim nuværende eller potentiel anvendelse af vandmiljøet på grundlag af det indsatsprogram, der er omhandlet i artikel 11 i direktiv 2000/60/EF, med henblik på en progressiv reduktion af forureningen af grundvandet og en forebyggelse af forringelser af grundvandet.

3. Medlemsstaterne fastlægger udgangspunktet for at vende tendensen som en procentdel af det grundvandskvalitetskrav, der er fastsat i bilag I, og af de tærskelværdier, der er fastsat i henhold til artikel 3 på grundlag af den identificerede tendens og den dermed forbundne miljörisiko i henhold til del B, punkt 1, i bilag IV.

4. I de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, giver medlemsstaterne et resumé af:

a) den måde, hvorpå tendensvurderingen fra de enkelte overvågningspunkter inden for en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster har bidraget til i overensstemmelse med bilag V, punkt 2.5, i nævnte direktiv at identificere, at der i disse forekomster er en væsentlig og vedvarende opadgående tendens i koncentrationen af forurenende stoffer, eller at en sådan tendens er ved at vende, og

b) begrundelsen for det udgangspunkt, der er fastlagt i henhold til stk. 3.

5. Hvor det er nødvendigt for at vurdere virkningen af eksisterende forureningsfaner i grundvandsforekomster, som kan gøre det vanskeligt at nå målene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF, og især af de faner, som skyldes punktkilder og forurenede områder, foretager medlemsstaterne yderligere tendensvurderinger af identificerede forurenende stoffer for at kontrollere, at faner fra forurenede områder ikke breder sig, ikke forringer den kemiske tilstand af grundvandsforekomsten eller gruppen af grundvandsforekomster og ikke udgør en risiko

for menneskers sundhed og for miljøet. Resultaterne af disse vurderinger resumeres i de vandområdeplaner, der skal indsendes i henhold til artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

Artikel 6

Foranstaltninger til at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvand

1. For at nå målet om at forebygge eller begrænse udledning af forurenende stoffer til grundvand, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), nr. i), i direktiv 2000/60/EF, sikrer medlemsstaterne, at det indsatsprogram, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 11 i nævnte direktiv, omfatter nedenstående foranstaltninger:

a) alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at hindre udledning af alle farlige stoffer til grundvand, med forbehold af stk. 2 og 3. Medlemsstaterne tager ved identifikationen af disse stoffer især hensyn til farlige stoffer, der tilhører de familier eller grupper af forurenende stoffer, der er nævnt punkt 1-6 i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, og til stoffer, der tilhører de familier eller grupper af forurenende stoffer, der er nævnt i punkt 7-9 i nævnte bilag, når disse anses for at være farlige;

b) for så vidt angår de forurenende stoffer, der er nævnt i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, som ikke anses for at være farlige, og eventuelle andre ufarlige forurenende stoffer, som ikke er nævnt i det pågældende bilag, som medlemsstaterne anser for at udgøre en nuværende eller potentiel forureningsrisiko, alle nødvendige foranstaltninger til at begrænse udledning til grundvand for at sikre, at sådanne udledninger ikke medfører forringelse eller væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af forurenende stoffer i grundvand. Disse foranstaltninger skal mindst tage hensyn til fastslået bedste praksis, herunder bedste miljøpraksis og bedste tilgængelige teknologi, der er specificeret i den relevante fællesskabslovgivning.

Med henblik på fastsættelsen af foranstaltninger som nævnt i litra a) eller b) kan medlemsstaterne som første skridt identificere, under hvilke omstændigheder de forurenende stoffer, der er anført i bilag VIII til direktiv 2000/60/EF, især essentielle metaller og metalforbindelser som nævnt i punkt 7 i det pågældende bilag, skal betragtes som farlige eller ufarlige.

2. Der tages hensyn til udledningen af forurenende stoffer fra diffuse forureningskilder, der har indvirkning på grundvandets kemiske tilstand, når som helst det er teknisk muligt.

3. Med forbehold af eventuelle strengere krav i anden fællesskabslovgivning kan medlemsstaterne undtage udledninger af forurenende stoffer fra foranstaltningerne i stk. 1, hvis de:

a) er resultatet af direkte udledninger, som er tilladt i henhold til artikel 11, stk. 3, litra j), i direktiv 2000/60/EF

b) af de kompetente myndigheder anses for at være af så lille mængde og koncentration, at der hverken nu eller i

fremtiden er fare for en forringelse af kvaliteten af det modtagende grundvand

- c) skyldes ulykker eller ekstraordinære omstændigheder af naturlig art, som ikke med rimelighed kunne have været forudset, undgået eller begrænset
- d) er resultatet af kunstig infiltration eller forøgelse af grundvandsforekomster, der er tilladt i henhold til artikel 11, stk. 3, litra f), i direktiv 2000/60/EF
- e) af de kompetente myndigheder anses for ikke at være teknisk mulige at undgå eller begrænse uden at anvende
- i) foranstaltninger, der øger faren for menneskers sundhed eller for kvaliteten af miljøet som helhed, eller
- ii) uforholdsmæssigt kostbare foranstaltninger til at fjerne forurenende stoffer fra forurenede jord eller undergrund eller på anden måde kontrollere deres perkolering gennem jorden eller undergrunden
- f) er resultatet af indgreb i overfladevand med henblik på bl.a. at afbøde virkningerne af oversvømmelser og tørke og med henblik på forvaltning af vand og vandveje, herunder på internationalt plan. Sådanne aktiviteter, herunder fældning, oprensning, flytning og deponering af sedimenter i overfladevand, finder sted i overensstemmelse med generelle bindende regler og, i givet fald, med tilladelser og godkendelser, der er udstedt på grundlag af sådanne regler, og som medlemsstaterne har udarbejdet med henblik herpå, forudsat at sådanne udledninger ikke bringer de miljømæssige mål, der er opstillet for de pågældende vandforekomster, jf. artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2000/60/EF, i fare.

Undtagelser i henhold til litra a) til f) kan kun anvendes, når medlemsstaternes kompetente myndigheder har konstateret, at effektiv kontrolovervågning af de pågældende grundvandsforekomster i overensstemmelse med punkt 2.4.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF eller anden hensigtsmæssig overvågning er indført.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal føre en oversigt over de i stk. 3 omhandlede undtagelser med henblik på at kunne meddele dem til Kommissionen, på anmodning.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

I tidsrummet mellem 16. januar 2009 og den 22. december 2013 tages der ved en eventuel ny godkendelsesprocedure efter artikel 4 og 5 i direktiv 80/68/EØF hensyn til kravene i artikel 3, 4 og 5 i nærværende direktiv.

Artikel 8

Tekniske tilpasninger

1. Bilag II, del A og C, samt bilag III og IV kan ændres for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2, under hensyn til den tidsplan for revision og ajourføring af vandområdeplanerne, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF.
2. Del B i bilag II kan ændres efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 2, med henblik på at tilføje nye forurenende stoffer eller indikatorer.

Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Artikel 10

Gennemgang

Kommissionen gennemgår direktivets bilag I og II 16. januar 2013, og derefter hvert sjette år, jf. dog artikel 8. På grundlag af denne gennemgang fremlægger den eventuelt lovgivningsforslag efter proceduren i traktatens artikel 251 til ændring af bilag I og/eller II. Kommissionen tager i sin gennemgang og i udarbejdelsen af eventuelle forslag hensyn til alle relevante oplysninger, som kan omfatte resultaterne af de overvågningsprogrammer, der gennemføres i henhold til artikel 8 i direktiv 2000/60/EF, samt til Fællesskabets forskningsprogrammer og/eller anbefalinger fra Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici, medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Miljøagentur, europæiske erhvervsorganisationer og europæiske miljøorganisationer.

Artikel 11

Evaluering

Den kommissionsrapport, der omhandles i artikel 18, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF, skal for grundvand indeholde en evaluering af, hvordan dette direktiv fungerer i forhold til anden relevant miljølovgivning, herunder dets overensstemmelse med denne.

Artikel 12

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 16. januar 2009. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 13

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, 12. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

M. PEKARINEN

BILAG I

KVALITETSKRAV FOR GRUNDVAND

1. Ved vurdering af grundvandets kemiske tilstand i henhold til artikel 4 forstås ved følgende grundvandskvalitetskrav de kvalitetskrav, der er omhandlet i tabel 2.3.2 i bilag V til direktiv 2000/60/EF, og som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 17 i samme direktiv.

Forurenende stof	Kvalitetskrav
Nitrater	50 mg/l
Aktive stoffer i pesticider, herunder deres relevante omdannelses-, nedbrydnings- og reaktionsprodukter ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (i alt) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Ved »pesticider« forstås plantebeskyttelsesmidler og biocidholdige produkter som defineret i henholdsvis artikel 2 i direktiv 91/414/EØF og artikel 2 i direktiv 98/8/EF.

⁽²⁾ »I alt«: summen af alle individuelle pesticider, som påvises og kvantificeres under overvågningsproceduren, herunder relevante omdannelses-, nedbrydnings- og reaktionsprodukter.

2. Resultaterne af anvendelsen af kvalitetskrav for pesticider således som specificeret i nærværende direktiv foregriber ikke resultaterne af de risikovurderingsprocedurer, der kræves i direktiv 91/414/EØF eller direktiv 98/8/EF.
3. Hvis det for en given grundvandsforekomst skønnes, at grundvandskvalitetskravene vil kunne medføre, at miljømålene for tilknyttet overfladevand i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF ikke opfyldes, eller at der sker en væsentlig forringelse af sådanne forekomsters økologiske eller kemiske kvalitet eller en væsentlig beskadigelse af terrestriske økosystemer, som er direkte afhængige af grundvandsforekomsten, fastsættes der strengere tærskelværdier i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 3 og bilag II. De nødvendige programmer og foranstaltninger i forbindelse med en sådan tærskelværdi finder også anvendelse på aktiviteter, der er omfattet af direktiv 91/676/EØF.

BILAG II

TÆRSKELVÆRDIER FOR GRUNDVANDSFORURENENDE STOFFER OG FORURENINGSINDIKATORER

Del A

Retningslinjer for medlemsstaternes fastsættelse af tærskelværdier, jf. artikel 3

Medlemsstaterne fastsætter tærskelværdier for alle forurenende stoffer og forureningsindikatorer, der på baggrund af karakteriseringen i henhold til artikel 5 i direktiv 2000/60/EF karakteriserer grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster som værende i fare for ikke at opnå en god kemisk grundvandstilstand.

Hvis overvågningsresultaterne i et repræsentativt overvågningspunkt overskrider grænseværdierne, skal det af de fastsatte tærskelværdier fremgå, at der er risiko for, at en eller flere af forudsætningerne for en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), nr. ii), iii) og iv), ikke er opfyldt.

Når medlemsstaterne fastsætter tærskelværdier, tager de hensyn til følgende retningslinjer:

1. Fastsættelsen af tærskelværdier bør være baseret på:
  - a) omfanget af vekselvirkningen mellem grundvand og tilknyttede vandøkosystemer og afhængige terrestriske økosystemer
  - b) forstyrrelser af grundvandets faktiske eller potentielle legitime anvendelser eller funktioner
  - c) alle forurenende stoffer, der karakteriserer grundvandsforekomster som truet, under hensyntagen til minimumslisten i del B
  - d) hydrogeologiske karakteristika, herunder oplysninger om baggrundsværdier og vandbalance.
2. Fastsættelsen af tærskelværdier bør også ske under hensyn til de forurenende stoffers oprindelse, deres mulige naturlige forekomst, deres toksikologi og dispersionstendens, deres persistens og deres bioakkumulationspotentiale.
3. Ved forekomst af forhøjede baggrundskoncentrationer af stoffer eller ioner eller indikatorer af naturlige hydrogeologiske årsager tages der ved fastsættelsen af tærskelværdier hensyn til disse baggrundskoncentrationer i den relevante grundvandsforekomst.
4. Fastsættelsen af tærskelværdier bør understøttes af en kontrolmekanisme for så vidt angår de indsamlede data, som baseres på en evaluering af datakvalitet, analytiske overvejelser og baggrundsniveauer for stoffer, der både kan forekomme naturligt og som følge af menneskelige aktiviteter.

Del B

Minimumsliste over forurenende stoffer og indikatorer, for hvilke medlemsstaterne skal overveje at fastsætte tærskelværdier i overensstemmelse med artikel 3

1. Stoffer eller ioner eller indikatorer, der både kan forekomme naturligt og/eller som følge af menneskelige aktiviteter

Arsen

Cadmium

Bly

Kviksølv

Ammonium

Chlorid

Sulfat

2. Menneskeskabte syntetiske stoffer

Trichlorethylen

Tetrachlorethylen
3. Parametre, der er indikatorer for salt eller andre indtrængende stoffer ⁽¹⁾

Ledningsevne

Del C

Oplysninger, som medlemsstaterne skal forelægge vedrørende forurenende stoffer og indikatorer, for hvilke der er fastsat tærskelværdier

I de vandområdeplaner, der skal forelægges i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, giver medlemsstaterne et resumé af, hvordan proceduren i del A i nærværende bilag er blevet fulgt.

I det omfang, det er muligt, fremsender medlemsstaterne navnlig oplysninger vedrørende:

- a) antallet af grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der karakteriseres som truet, og hvilke forurenende stoffer og forureningsindikatorer der bidrager til denne klassifikation, herunder de observerede koncentrationer/værdier
- b) hver enkelt grundvandsforekomst, der karakteriseres som truet, navnlig forekomsternes størrelse, forholdet mellem grundvandsforekomsterne og det tilknyttede overfladevand og direkte afhængige terrestriske økosystemer og, for naturligt forekommende stoffers vedkommende, de naturlige baggrunds niveauer i grundvandsforekomsterne
- c) tærskelværdierne, hvad enten de gælder på nationalt plan, for et vandområdedistrikt eller for den del af et internationalt vandområdedistrikt, der hører under en medlemsstats område, eller for en grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster
- d) forholdet mellem tærskelværdierne og
  - i) for naturligt forekommende stoffers vedkommende, de observerede baggrunds niveauer
  - ii) miljøkvalitetskrav og andre vandbeskyttelseskrav på nationalt plan, på fællesskabsplan eller på internationalt plan, og
  - iii) alle relevante forhold angående de forurenende stoffers toksikologi, økotoksikologi, persistens, bioakkumulationspotentialer og dispersionstendens.

⁽¹⁾ Hvad angår saltkoncentrationer som følge af menneskelige aktiviteter kan medlemsstaterne beslutte at fastsætte tærskelværdier for enten sulfat og chlorid eller ledningsevne.

BILAG III

VURDERING AF GRUNDVANDETS KEMISKE TILSTAND

1. Vurderingsproceduren til bestemmelse af den kemiske tilstand af en grundvandsforekomst eller en gruppe af grundvandsforekomster gennemføres for alle grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der karakteriseres som truet, og for hvert af de forurenende stoffer, som bidrager til, at den pågældende grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster karakteriseres således.
  2. I forbindelse med de i artikel 4, stk. 2, litra c), omhandlede undersøgelser tager medlemsstaterne hensyn til:
    - a) oplysninger indsamlet som led i den karakterisering, der skal foretages efter artikel 5 i direktiv 2000/60/EF og punkt 2.1, 2.2 og 2.3 i bilag II dertil
    - b) de resultater af grundvandsovervågningsnettet, der er opnået i overensstemmelse med bilag V, punkt 2.4, i direktiv 2000/60/EF, og
    - c) alle andre relevante oplysninger, herunder en sammenligning mellem den årlige aritmetiske gennemsnitskoncentration af de pågældende forurenende stoffer i et overvågningspunkt og grundvandskvalitetskravene i bilag I og de tærskelværdier, medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med artikel 3 og bilag II.
  3. Til undersøgelse af om kravene til en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), nr. i) og iv) er opfyldt, foretager medlemsstaterne, hvor det er relevant og muligt, og på grundlag af passende aggregering af overvågningsresultaterne, eventuelt med udgangspunkt i skønnede koncentrationer baseret på en konceptuel model af grundvandsforekomsten eller gruppen af grundvandsforekomster, en vurdering af omfanget af den grundvandsforekomst, der har en årlig aritmetisk gennemsnitskoncentration af et forurenende stof, som ligger over grundvandskvalitetskravet eller en tærskelværdi.
  4. Til undersøgelse af om kravene til en god kemisk grundvandstilstand som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), nr. ii) og iii), er opfyldt, skal medlemsstaterne, hvor det er relevant og muligt, og på grundlag af relevante overvågningsresultater og en passende konceptuel model af grundvandsforekomsten vurdere:
    - a) påvirkningen fra forurenende stoffer i grundvandsforekomster
    - b) mængder og koncentrationer af forurenende stoffer, der overføres eller sandsynligvis bliver overført fra grundvandsforekomsten til de tilknyttede overfladevandområder eller direkte afhængige terrestriske økosystemer
    - c) den skønnede påvirkning fra mængder og koncentrationer af forurenende stoffer, der overføres til de tilknyttede overfladevandområder og direkte afhængige terrestriske økosystemer
    - d) omfanget af salt eller andre indtrængende stoffer i grundvandsforekomsten, og
    - e) den risiko, som de forurenende stoffer i grundvandsforekomsten udgør for kvaliteten af drikkevand, der indvindes eller tænkes indvundet fra grundvandsforekomsten.
  5. Medlemsstaterne forelægger et kort, der for hver grundvandsforekomst eller gruppe af grundvandsforekomster viser grundvandets kemiske tilstand, jf. bilag V, punkt 2.4.5 og 2.5, i direktiv 2000/60/EF. På disse kort skal medlemsstaterne desuden, hvis det er relevant og muligt, anføre alle de overvågningspunkter, hvor grundvandskvalitetskravene og/eller -tærskelværdierne overskrides.
-

BILAG IV

IDENTIFIKATION AF VÆSENTLIGE OG VEDVARENDE OPADGÅENDE TENDENSER OG VENDING HERAF

Del A

Identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser

Medlemsstaterne identificerer væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i alle grundvandsforekomster eller grupper af grundvandsforekomster, der er karakteriseret som truet i henhold til bilag II til direktiv 2000/60/EF, under hensyntagen til følgende krav:

1. I overensstemmelse med punkt 2.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF skal overvågningsprogrammet udformes med henblik på at konstatere væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af de forurenende stoffer, der er identificeret i medfør af artikel 3 i nærværende direktiv.
2. Ved identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser følges følgende procedure:
  - a) der udvælges tilstrækkelige overvågningsfrekvenser og overvågningssteder til:
    - i) at fremskaffe de nødvendige oplysninger til at sikre, at sådanne opadgående tendenser kan skelnes fra naturlig variation med en tilstrækkelig grad af pålidelighed og præcision
    - ii) at sådanne opadgående tendenser kan identificeres i så god tid, at der kan gennemføres foranstaltninger med henblik på at forebygge eller i det mindste, så vidt det er praktisk muligt, begrænse miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten. Denne identifikation foretages for første gang i 2009, hvis det er muligt, og under hensyn til de eksisterende data i forbindelse med rapporten om identifikation af tendenser som led i den første vandområdeplan, jf. artikel 13 i direktiv 2000/60/EF, og mindst hvert sjette år derefter
    - iii) at tage hensyn til grundvandsforekomstens fysiske og kemiske tidsbestemte karakteristika, herunder grundvandets strømningsforhold og grundvandsdannelse og hvor lang tid perkolerer gennem jorden eller undergrunden tager
  - b) der anvendes overvågnings- og analysemetoder, som er i overensstemmelse med internationale kvalitetskontrolprincipper, herunder, hvis det er relevant, CEN eller nationale standardiserede metoder, for at sikre ækvivalent videnskabelig kvalitet og sammenlignelighed af de fremlagte data
  - c) vurderingen baseres på en statistisk metode, f.eks. regressionsanalyse, med henblik på tendensanalyse i tidsserier i de enkelte overvågningspunkter
  - d) for at undgå skævheder i identifikationen af tendenser skal alle målinger under kvantificeringsgrænsen fastsættes til halvdelen af værdien af den højeste kvantificeringsgrænse, der forekommer i tidsserierne undtagen for det samlede pesticidindhold.
3. Ved identifikation af væsentlige og vedvarende opadgående tendenser i koncentrationerne af stoffer, som både forekommer naturligt og som følge af menneskelige aktiviteter, tages der hensyn til basislinje-koncentrationerne og, hvis sådanne data foreligger, de data, der er indsamlet før overvågningsprogrammets start, med henblik på at rapportere om identifikationen af tendenser som led i den første vandområdeplan, jf. artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.

Del B

Udgangspunkter for vending af tendenser

Medlemsstaterne skal vende konstaterede væsentlige og vedvarende opadgående tendenser, jf. artikel 5, under hensyntagen til følgende krav:

1. Udgangspunktet for at gennemføre foranstaltninger til at vende væsentlige og vedvarende opadgående tendenser foreligger, når koncentrationen af det forurenende stof når op på 75 % af parameterværdierne for grundvandskvalitetskravene i bilag I og af tærskelværdierne i henhold til artikel 3, medmindre:
  - a) der kræves et tidligere udgangspunkt, således at foranstaltninger til at vende tendensen kan forebygge eventuelle miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten på den mest omkostningseffektive måde eller i det mindste så vidt muligt begrænse dem

- b) et andet udgangspunkt er berettiget, hvis det på grundlag af detektionsgrænsen ikke er muligt at fastslå, at der er tale om en tendens svarende til 75 % af parameterverdierne, eller
- c) tendensens stigningstakt og muligheden for at vende den betyder, at et senere udgangspunkt for foranstaltninger til at vende tendensen fortsat vil gøre det muligt at forebygge eventuelle miljømæssigt væsentlige forringelser af grundvandskvaliteten på den mest omkostningseffektive måde eller i det mindste så vidt muligt begrænse dem. Et sådant senere udgangspunkt må ikke føre til forsinkelser i overholdelsen af fristen for miljømålene.

Hvad angår aktiviteter, der er omfattet af direktiv 91/676/EØF, skal udgangspunktet for gennemførelsen af foranstaltninger til at vende væsentlige og vedvarende opadgående tendenser fastsættes i overensstemmelse med nævnte direktiv og direktiv 2000/60/EF og navnlig ved fastholdelse af miljømålene for beskyttelse af vand, som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF.

2. Så snart et udgangspunkt er blevet fastlagt for en grundvandsforekomst, der er karakteriseret som truet, i overensstemmelse med punkt 2.4.4 i bilag V til direktiv 2000/60/EF og jf. ovenstående punkt 1, kan det ikke ændres i løbet af en seksårig vandområdeplan som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2000/60/EF.
3. Vending af tendenser skal påvises under hensyntagen til relevante overvågningsbestemmelser i del A, punkt 2.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/122/EF

af 12. december 2006

om 30. ændring af Rådets direktiv 76/769/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (perfluoroktansulfonater)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har gennemført en farlighedsvurdering på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed i juli 2002. I vurderingen blev det konkluderet, at perfluoroktansulfonater (i det følgende benævnt »PFOS«) er persistente, bioakkumulerende og giftige for pattedyrarter og derfor giver anledning til bekymring.
- (2) Risiciene for sundhed og miljø ved PFOS er blevet vurderet i henhold til principperne i Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 af 23. marts 1993 om vurdering af og kontrol med risikoen ved eksisterende stoffer ⁽³⁾. Risikovurderingen påviste, at der er behov for at reducere sundheds- og miljørisiciene.
- (3) Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici (i det følgende benævnt »VKSM«) er blevet hørt. VKSM konkluderede, at PFOS opfylder kriterierne for klassificering som meget persistente, meget bioakkumulative og giftige. PFOS har også potentiale for transport i miljøet over store afstande og til at have skadelige virkninger og opfylder derfor kriterierne for at blive betraget som en persistent organisk miljøgift (POP) i henhold til Stockholm-konventionen ⁽⁴⁾. VKSM konstaterede et behov for yderligere videnskabelig risikovurdering af PFOS, men var også enig i, at der eventuelt kunne være behov for risikobegrænsende foranstaltninger for at forhindre genindførelse af tidligere anvendelser. Ifølge VKSM synes de nuværende kritiske anvendelser i luftfartsindustrien, halvlederindustrien og den fotografiske industri ikke at udgøre nogen relevant risiko

for miljøet eller sundheden, hvis emissionerne til miljøet og eksponeringen på arbejdsstedet minimeres. Hvad angår brandslukningsskum, er VKSM enig i, at sundheds- og miljørisiciene forbundet med erstatningsstoffer skal undersøges, før der kan træffes endelig afgørelse. VKSM er også enig i, at anvendelsen af PFOS skal begrænses i pletteringsindustrien, hvis der ikke er andre foranstaltninger, der kan anvendes til at reducere emissionerne i forbindelse med metalplettering til et markant lavere niveau.

- (4) For at beskytte sundhed og miljø forekommer det derfor nødvendigt at begrænse markedsføringen og brugen af PFOS. Dette direktiv har til formål at dække størstedelen af eksponeringsrisiciene. Andre mindre udbredte anvendelser af PFOS synes ikke at udgøre nogen risiko, og de er derfor undtaget fra bestemmelserne på nuværende tidspunkt. Der bør imidlertid tages særligt hensyn til pletteringsprocesser, der anvender PFOS, og emissionen fra disse processer skal derfor minimeres ved anvendelse af den bedst tilgængelige teknologi (i det følgende benævnt »BAT«), under fuld hensyntagen til alle relevante oplysninger i BAT-referencedokumentet om overfladebehandling af metaller og plastmaterialer som udarbejdet til brug i henhold til Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁵⁾ (IFBF-direktivet). Medlemsstaterne bør endvidere udarbejde oversigter over disse anvendelser for at fremskaffe oplysninger om de mængder, der reelt anvendes og frigives.
- (5) Halvforarbejdede produkter og artikler, der indeholder PFOS, bør også begrænses for at beskytte miljøet. Begrænsningen bør omfatte alle produkter og artikler, der med forsæt er tilsat PFOS, under hensyntagen til at PFOS måske kun er anvendt i nogle bestemte dele eller som coating af visse produkter og artikler, bl.a. tekstiler. Dette direktiv bør kun begrænse antallet af nye produkter og bør ikke anvendes på produkter, der allerede anvendes eller handles på markedet for brugte produkter. Eksisterende lagre af brandslukningsskum, der indeholder PFOS, bør dog identificeres, og for at forhindre yderligere mulige emissioner i forbindelse med anvendelsen af sådanne produkter bør der fastsættes en tidsbegrænsning for denne anvendelse.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 18.8.2006, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 25.10.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.12.2006.

⁽³⁾ EFT L 84 af 5.4.1993, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2006/507/EF af 14. oktober 2004 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Stockholm-konventionen om persistente organiske miljøgifter (EUT L 209 af 31.7.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

- (6) For at sikre en endelig udfasning af anvendelsen af PFOS bør Kommissionen tage enhver dispensation i henhold til dette direktiv op til vurdering, når nye oplysninger om anvendelserne og udviklingen af sikrere alternativer begrundet dette. Dispensationen bør kun kunne forlænges til væsentlige anvendelser, hvis der ikke findes sikrere stoffer eller teknologier, som er teknisk og økonomisk mulige, og under forudsætning af, at BAT anvendes til at minimere emissioner af PFOS.
- (7) Perfluoroktansyre (PFOA) og salte heraf mistænkes for at have samme risikoprofil som PFOS, og det er derfor nødvendigt at overvåge den løbende risikovurdering og adgangen til sikrere alternativer og at definere, hvilken form for risikobegrænsende foranstaltninger, herunder begrænsning af markedsføring og anvendelse, der om fornødent bør anvendes i EU.
- (8) Rådets direktiv 76/769/EØF⁽¹⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) Formålet med dette direktiv er at indføre harmoniserede bestemmelser om PFOS for således at beskytte det indre marked, medens der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, som fastsat i traktatens artikel 95.
- (10) Dette direktiv berører ikke Fællesskabets minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagere, herunder Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽²⁾ og særdirektiver baseret herpå, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) (kodificeret udgave)⁽³⁾ og Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)⁽⁴⁾ -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 76/769/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 27. december 2007 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 27. juni 2008.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. BORRELL FONTELLES

På Rådets vegne

Formand

M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/90/EF (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 28).

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50. Berigtiget i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11. Ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

BILAG

Følgende punkt tilføjes i bilag I til direktiv 76/769/EØF:

<p>»52. Perfluoroktansulfonater (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metalsalt, (O-M⁺), halogenid, amid og andre derivativer, herunder polymerer)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Må ikke markedsføres eller anvendes som et stof eller som en bestanddel af præparater i en koncentration på 0,005 masseprocent eller derover. 2) Må ikke markedsføres i halvforarbejdede produkter eller artikler eller dele heraf, hvis koncentrationen af PFOS udgør 0,1 masseprocent eller derover, beregnet på grundlag af massen af strukturelt eller mikrostrukturelt forskellige dele, der indeholder PFOS, eller for tekstiler eller andre materialer med coating, hvis mængden af PFOS udgør 1 µg/m² eller derover af det coatede materiale. 3) Som en undtagelse gælder nr. 1 og 2 ikke for følgende artikler samt stoffer og præparater, der anvendes til fremstilling deraf: <ol style="list-style-type: none"> a) fotoresister eller antirefleksive coatings til fotolitografiske processer b) fotografiske coatings til film, papir eller trykplader c) midler til forhindring af dugdannelse til brug ved ikke-dekorativ hård forkromning (VI) og befugtningsmidler til brug ved kontrollerede galvaniseringsystemer, hvor mængden af PFOS, der frigives til miljøet, minimeres ved fuldt ud at anvende de relevante bedst tilgængelige teknologier inden for rammerne af Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (*) d) hydrauliske væsker til luftfartsindustrien. 4) Uanset nr. 1 kan brandslukningsskum, der er markedsført før 27. december 2006 anvendes indtil 27. juni 2011. 5) Nr. 1 og 2 anvendes med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler (**). 6) Senest den 27. december 2008 udarbejder medlemsstaterne en oversigt, som de meddeler Kommissionen, og som skal indeholde: <ol style="list-style-type: none"> a) processer, der er omfattet af en dispensation efter nr. 3, litra c), og mængden af PFOS, der er anvendt og frigivet fra disse b) nuværende lagre af brandslukningsskum, som indeholder PFOS. 7) Så snart der foreligger nye oplysninger om detaljer i anvendelser og sikrere alternative stoffer eller teknologier for anvendelserne, tager Kommissionen enhver dispensation efter nr. 3, litra a)-d) op til vurdering, således at: <ol style="list-style-type: none"> a) anvendelserne af PFOS udfases, så snart det er teknisk og økonomisk muligt at anvende sikrere alternativer b) en dispensation kun kan forlænges til væsentlige anvendelser, hvis der ikke er adgang til sikrere alternativer, og når det er indberettet, hvad der er gjort for at finde sikrere alternativer c) frigivelserne af PFOS til miljøet er blevet minimeret ved anvendelse af den bedst tilgængelige teknologi. 8) Kommissionen overvåger den løbende risikovurdering og adgangen til sikrere alternative stoffer eller teknologier vedrørende anvendelsen af perfluoroktansyre (PFOA) og beslægtede stoffer og foreslår de nødvendige foranstaltninger med henblik på at reducere identificerede risici, herunder begrænsning af markedsføring og anvendelse, navnlig når der er adgang til sikrere alternative stoffer eller teknologier, som er teknisk og økonomisk mulige.
---	--

(*) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

(**) EUT L 104 af 8.4.2004, s. 1. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 907/2006 (EUT L 168 af 21.6.2006, s. 5).